

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Pf.I.21.183/2015/4. szám

A Szegedi Ítéltábla a dr. Ábrahám László ügyvéd által képviselt **felperes neve(címe)** szám alatti lakos felperesnek – a dr. Kaszai Balázs ügyvéd által képviselt **alperes neve (címe)** szám alatti székhelyű alperes ellen személyhez fűződő jog megsértésének megállapítása iránt indított perében – melybe az alperes pernyertességének előmozdítása érdekében a dr. Dudás Edit ügyvéd által képviselt **Alperesi beavatkozó** beavatkozott – a Szegedi Törvényszék 2015. október 6. napján kelt 1.P.20.112/2015/27. számú ítélete ellen az alperesi beavatkozó részéről 28., az alperes részéről 29. sorszám alatt előterjesztett fellebbezések folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, megfellebbezett rendelkezését **megváltoztatja**, és az alperest terhelő marasztalás összegét 1.000.000,- (Egymillió) Ft-ra, valamint ezen összeg után az elsőfokú ítélet szerinti tartamú és mértékű késedelmi kamatára leszállítja.

Mellőzi az alperes és az alperesi beavatkozó elsőfokú eljárási költség megfizetésére kötelezését és megállapítja, hogy a peres felek költségeiket maguk viselik.

Mellőzi az alperest 132.360,- (Egyszázharminckettőezer-háromszázhatvan) Ft állam által előlegezett költség megfizetésére kötelező rendelkezést és megállapítja, hogy az az állam terhén marad.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 40.000,- (Negyvenezer) Ft, az alperesi beavatkozónak 15.000,- (Tizenötezer) Ft másodfokú eljárási költséget.

A le nem rótt 320.000,- (Háromszázhuszezer) Ft fellebbezési eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

A felperes 2014. **(dátum1)**-n szenvedett balesetet, melynek következtében jobb csuklója eltört. Sérülését az alperes trauma ambulanciája látta el. A törésről röntgenfelvétel készült, majd függesztésben, húzatásban reponálták és körkörös, felvágott gipszet helyeztek fel. A kontroll röntgenfelvételen a törés jó helyzetét írtak le és a felperest hazaengedték, egyben 2014. **(dátum2)**-re keringéskontrollra rendelték vissza. A felperes a kontrollvizsgálaton arra panaszkodott, hogy a gipszkötés szorítja, fájdalmai vannak, ezért azt tágitották. A végtag keringésére, esetleges érzés- vagy mozgászavarra utaló adatot nem rögzítettek az orvosi dokumentációban, kontroll

röntgenfelvétel sem készült és nem határozták meg a következő kontroll időpontját sem. Az eljáró orvos 6 héttel későbbi időpontra gipszlevételre rendelte vissza a felperest, aki **(dátum3)**-n jelentkezett az alperesnél gipszlevételre. Az ekkor elvégzett röntgenvizsgálat lelete szerint a törés 35-40 fokos kézháti elmozdulást mutatott és osteoporosis kifejezett jelei voltak észlelhetők. Ebben az időpontban – a baleset óta eltelt 6,5 hetes időtartam miatt – a törés már nem volt szétbontható, ezért intenzív gyógytornát, 4 héttel későbbre pedig röntgent és fizikális kontrollt írtak elő. A felperest **(dátum4)**-én más intézet traumatológia szakambulanciáján vizsgálták meg, ahol a röntgenlelet alapján az orsócsont távoli végharánt törését 30 fokos kézháti billenés mellett gyógyult állapotúként rögzítettek.

Az alperesi ellátásra visszavezethetően a felperes domináns jobb kezének mérsékelt funkciókárosodása alakult ki, amely kb. 8 %-os maradandó egészségkárosodásnak felel meg. Állapota korrekciós műtét nélkül végleges.

A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság állapítsa meg, az alperes a nem a sérülésének megfelelő kezeléssel megsértette a testi épséghez, egészséghez fűződő személyiségi jogát, melyre figyelemmel 3.000.000,- Ft sérelemdíj megfizetésére is kérte kötelezni.

Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Vitatta a kereset jogalapját és összecszerúságát is. Álláspontja szerint a felperes kezelése során a szakma szabályainak megfelelően járt el.

Az alperesi beavatkozó ugyancsak a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes testi épséghez, egészséghez fűződő személyiségi jogát, egyben kötelezte, fizessen meg számára 3.000.000,- Ft-ot és annak 2014.május 30. napjától járó késedelmi kamatait. Határozatának indoklásában rögzítette, hogy a felperes kezelésének időpontjára tekintettel a perre a 2013. évi V. törvény (új Ptk.) rendelkezései az irányadók. A továbbiakban kifejtette, az alperesi intézmény kezelése folytán a felperes csuklótörése funkcióvesztéssel gyógyult, így a jogsértés megvalósult. A perbeli szakvéleményre alapozva rámutatott, az ellátás nem a szakmai protokollnak megfelelően folyt, aszerint ugyanis a körkörös gipsz felhelyezését követően kéthetenkénti gipszellenőrzés és radiológiai kontroll lett volna szükséges. Ezek elmaradásával a törés elmozdulása tovább fokozódott, amit időben nem ismertek fel, kontrollvizsgálatok hiányában körkörös gipszrögzítés sem történt, a felperes maradványállapota ezzel függ össze. Megállapította, a felperes jobb keze mérsékelt funkcióvesztés mellett gyógyult, mely állapota végleges, a hiányos ellátásra visszavezethető funkciókárosodása 8 %-os mértékű maradandó egészségkárosodást okozott. A sérelemdíj mértékét a jogsértés súlyára, a felróhatóság mértékére, a jogsértésnek a felperesre és környezetére gyakorolt hatására figyelemmel 3.000.000,- Ft-ban határozta meg.

Az ítélettel szemben az alperes és az alperesi beavatkozó terjesztett elő fellebbezést. Jogorvoslati kérelmükben – egyezően – az alperesi marasztalás összegének 1.000.000,- Ft-ra történő leszállítását kérték.

Az alperes fellebbezésében sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem adta részletes indokát mérlegelésének a sérelemdíj összegének meghatározása tekintetében, elmulasztotta felvonultatni azokat a szempontokat, amelyek kiindulópontot jelentettek számára. Hangsúlyozta, a felperes csuklójának sérülését maga idézte elő, életvitelében pedig nem történt olyan mértékű változás, amely a megítélt összegű kártérítést indokolná.

Az alperesi beavatkozó fellebbezésében – az alperes érveivel egyetértve – kiemelte, a marasztalás összege nem áll arányban az alperesi magatartással összefüggésben elszenvedett, igazolt

személyiségi joghátránnyal.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte annak helyes indokai alapján.

A fellebbezések **alaposak**.

A másodfokú eljárásban már sem az alperes, sem a beavatkozó nem vitatták a kereset jogalapját, így ekörben az ítélet tábla csupán megjegyzi, osztja az elsőfokú ítélet jogalap körében levont következtetéseit a kártérítési felelősséget illetően.

Ahogy arra az elsőfokú bíróság is helyesen rámutatott, a jogsérelem bekövetkezésének időpontjára figyelemmel jelen ügyben a 2013. évi V. törvény (új Ptk.) rendelkezéseit kell alkalmazni. A 2:52. § (1) bekezdése rögzíti, akit személyiségi jogában megsértenek, sérelemdíjat követelhet az őt ért nem vagyoni sérelemért. A (2) bekezdés szerint a sérelemdíj fizetésére kötelezés feltételeire – különösen a sérelemdíjra köteles személy meghatározására és a kimentés módjára – a kártérítési felelősség szabályait kell alkalmazni azzal, hogy a sérelemdíjra való jogosultsághoz a jogsértés tényén kívül további hátrány bekövetkezésének bizonyítása nem szükséges. A (3) bekezdés értelmében a sérelemdíj mértékét a bíróság az eset körülményeire – különösen a jogsértés súlyára, ismétlődő jellegére, a felróhatóság mértékére, a jogsértésnek a sértettre és környezetére gyakorolt hatására – tekintettel egy összegben határozza meg. A jogszabály ezzel a sérelemdíj mértékének megállapításához az eset összes körülményének vizsgálatát írja elő a bíróság számára, emiatt továbbra is irányadónak tekintendő az ennek kapcsán kialakult korábbi bírói gyakorlat. Így figyelembe kell venni a káreseménykori értékviszonyokat, a károsult személyi körülményeit, életkorát, a káreseménnyel összefüggő jövőbeli – várható – helyzetét, a jogsértés súlyát és következményeit, ezek alapján kell az arányos, méltányos, megfelelő kompenzációt nyújtó sérelemdíjat meghatározni (hasonlóan: BDT 2010. 2296., 34/1992. (VI. 1.) AB határozat). Az ítélet tábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által megállapított sérelemdíj összege a fenti körülményeket mérlegelve eltúlzottnak tekinthető. E körben súllyal kell értékelni, hogy **(orvos neve)** főorvos – felperes által csatolt – 2014. **(dátum4)**-i járóbeteg vizsgálati lapján státuszként rögzítette, hogy a kéz szorítóereje csaknem teljes, külsőleg minimális deformitás látható, az ulnavég nem ugrik elő, neurológiai kiesés nincs, a sérült végtagon keringési, beidegzési zavar nincs. A leletet kiállító orvos szerint osteotomiára jelenleg nincs szükség, a deformitás funkcióvesztéssel nem jár, később ha felperesnek panaszai lennének, az osteotomia bármikor elvégezhető. A leletben rögzítetteket, valamint a szakértői véleménynek az egészségkárosodás mértékére vonatkozó megállapításait is értékelve, mérlegelve ennek a fokú egészségkárosodásnak a felperes mindennapi életére gyakorolt, 2014. augusztástól már enyhébb kihatásait, a felperest ért személyiségi jogsérelem fokát, az immateriális hátrányt, annak kiküszöbölésére – a kár bekövetkezésekor értékviszonyokat figyelembe véve – 1.000.000,- Ft összegű sérelemdíj megfelelő és elégséges mértékű vagyoni reparációt jelent.

A kifejtettekre tekintettel az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, megfellebbezett rendelkezését a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta.

A módosult elsőfokú pernyertességi-pervesztességi viszonyokra tekintettel mellőzte az alperest és a beavatkozót elsőfokú eljárási költség megfizetésére kötelező rendelkezést és a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján megállapította, hogy a peres felek költségeiket maguk viselik. Az eredményesen fellebbező alperes és alperesi beavatkozó másodfokú eljárásbeli jogi képviselőjével felmerült költségeit a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a felperes köteles viselni, amelyet az ítélet tábla a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja, (5) és (6) bekezdései alapján állapított

meg.

Az eljárás tárgyi illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt fellebbezési eljárási illeték a felperes személyes költségmentességére tekintettel a 6/19896. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §-a alapján az állam terhén marad.

S z e g e d, 2016. április hó 29. napján

Dr. Kiss Gabriella sk. .	Bálint Attila sk. .	Bánfalvi-Bottyán Csilla sk.
a tanács elnöke	előadó bíró	táblabíró